

Rekordný strom pre pápeža

Dolné Rakúsko daruje pápežovi Benediktovi XVI. na Vianoce statný, 33 metrový smrek. Ide o vatikánsky rekord, doteraz najväčší vianočný stromček totiž meral 31, 5 metra. Symbol Vianoc pochádza z Kloostertalu z okresu Viedenské Nové Mesto. Smrek váži deväť ton a má úc-

tyhodných 120 rokov. Zástupcovia Dolného Rakúska odovzdajú strom oficiálne hlave katolíckej cirkvi 12. decembra na audiencii vo Vatikáne.

Rozsvieti sa 13. decembra na Námestí sv. Petra, kde bude stáť vedľa jasličiek. (tasr)

Plus jeden deň, 29.11.2008

Vianočné a novoročné sviatky neobídu ani ilavskú väznicu

Vianočné a novoročné sviatky neobídu ani ilavskú väznicu. Obvinených aj odsúdených čaká počas celého decembra bohatý kultúrny program a tešiť sa môžu aj na tradičnú vianočnú večeru. Nemalo by chýbať ani vianočné vystúpenie cirkví, ktoré majú každoročne snahu odovzdať väzňom nejaké darčeky. Jediné čo sa možno žiadnemu väzňovi z tohto zariadenia nesplní, je návrat domov. Väčšina z nich je totiž zaradená do maximálneho stupňa stráženia, čiže 3. nápravno-výchovnej skupiny.

Rádio Regina, 18:00, 29.11.2008

Pastiersky list k prvej adventnej nedeli

Sväté písmo sa musí podľa katolíckych biskupov dostať do rodín, aby ho čítali rodičia i deti. Aby sa na základe Božieho slova spolu modlili, aby Božie slovo bolo pre nich skutočne lampou pre ich kroky na ceste životom. Píše sa to v Pastierskom liste k zajtrajšej prvej adventnej nedeli.

Rádio Slovensko, 20:00, 29.11.2008

Chytili lúpežníkov z fary

Polícia už vie, kto prepadol farára (63) v Rybanoch.

Z lúpežného prepadnutia obvinili Martina (19) a Jozefa (29) z tunajšieho okresu. Títo muži ešte začiatkom novembra prišli na faru a požiadali kňaza, či by sa tam mohli umyť a oprat' si veci. Keď farár zaviedol chlapov do kúpeľne, udreli ho neznámym predmetom do zadnej časti hlavy. Duchovný utrpel ťažké zranenia.

Lupiči si odniesli z jeho pracovne 20-tisíc korún (664 eur). (tasr)

Plus jeden deň, 29.11.2008

Revúcke adventné koncerty

Už 4. ročník Revúckych adventných koncertov štartuje dnes v centre Horného Gemera. Na úvod sa otváracím koncertom divákovi predstaví Bratislavský chlapčenský zbor. Festival vyvrcholí v nedeľu 14. decembra slávnostným kolaudačným organovým koncertom vo filiálnom rímskokatolíckom kostole Navštívenia Panny Márie v obci Mokrá Lúka.

Regina BB, 18:00, 29.11.2008

Hrad ukrýval svätý hrob Svorada

Nitriansky hrad vydal archeológom ďalší klenot z histórie Slovenska. V rozkopanej podlahe Katedrály svätého Emeráma objavili pozostatky zrejme jediného hrobu svätca na slovenskom území. V 11. storočí doň pochovali pustovníka Svorada.

Jeho kosti tam však nenašli. Pred asi 700 rokmi ich z hrobu ukradol nekorunovaný kráľ západného a stredného Slovenska Matúš Čák Trenčiansky. „Keď v 14. storočí dobyl Nitriansky hrad, odniesol si ostatky vrátane rakvy. Vrátili sa až po jeho smrti,“ naznačil vedúci výskumu Peter Bednár.

Posmrtné putovanie svätých kostí skončil až biskup Pálffy v 17. storočí. Uložil ich do relikviára nitrianskej katedrály. Návštevníci si ho môžu prezrieť

v kaplnke. Naľavo od oltára sú ostatky sv. Svorada a Benedikta, napravo jeden z vierozvestov svätý Cyril.

„Relikvie boli v stredoveku veľmi cenná vec. Najmä ostatky miestnych svätých. Bol to výnosný obchod, kosti podaktorých svätcov boli úplne rozobraté, až to cirkev musela začať regulovať. Kostoly s čo najväčším počtom ostatkov svätcov boli uznávané,“ vysvetlil Bednár motív lúpeže Matúša Čáka. Relikvii je na Slovensku viac, hrob svätca len jeden - Svoradov v Nitre.

Hrob bol ukrytý pod oltárom, ktorý je zasvätený Svoradovi. Kostol na Nitrianskom hrade prežil v stredoveku množstvo rekonštrukcií, stavitelia však k tomuto miestu počas šiestich storočí pristupovali s rešpektom.

Archeológovia našli na Nitrianskom hrade aj zvyšky muriva, z ktorého mohol byť postavený jeden z prvých (Pribinových) kostolov na Slovensku. Historickou raritou bol objav kostry nedonoseného novorodenca pochovaného v drevenej rakvičke. Väčšinu z nálezov uvidí verejnosť, Biskupský úrad v Nitre zháňa peniaze na tento účel.

Svorad viedol asketický život v jaskyni na Zobore. Od konečnej pri liečebnom ústave je vzdialená 15 minút.

„Relikvie boli v stredoveku veľmi cenná vec. Najmä ostatky svätých.“ Peter Bednár, vedúci výskumu

Andrej Barát, PRAVDA, 29.11.2008

V Ružomberku vydali slovník Predškolská pedagogika

Na Slovensku po prvý raz vydali terminologický výkladový slovník Predškolská pedagogika. Ten má študentom ale aj učiteľom v praxi priblížiť jej problematiku. Celoživotné dielo Valentíny Trubíniovej predstavili v Ružomberku.

Odbornú publikáciu Predškolská pedagogika vydali v edičnom stredisku Katolíckej univerzity. Dielo zahŕňa 2 700 pojmov.

Valentína Trubíniová, autorka a zostavovateľka slovníka: „Bude slúžiť predovšetkým učiteľom materských škôl. Ďalej bude slúžiť študentom, teda budúcim učiteľom.“

Slovník budú používať aj študenti stredných škôl pedagogických aj zdravotníckych. Zameraný je na výchovu detí v období predškolského veku.

Valentína Trubíniová, autorka a zostavovateľka slovníka: „Práve toto obdobie je jedno z najdôležitejších v živote každého človeka.“

Na slovníku pracovalo niekoľko rokov 215 autorov, pedagógovia, psychológovia aj odborní pracovníci.

Antónia Tisovičová, Katolícka univerzita, Ružomberok: „Tam sú vysvetlené pojmy tak, aby sme sa mohli dorozumievať aj medzinárodne.“

Valentína Trubíniová, autorka a zostavovateľka slovníka: „Je svojho druhu prvé na Slovensku, v Európe a aj vo svete.“

Odborné termíny v slovníku sa venujú nielen zdravým deťom, ale aj tým, ktoré potrebujú špeciálnu pedagogickú starostlivosť.

Margaréta Málíková, učiteľka MŠ: „Poskytuje obrovské množstvo terminológie, odporúčanej literatúry.“

Jana Zádunčíková, zdravotná sestra: „Prinesie dobré ovocie aj pre začínajúce učiteľky.“

Terminologický slovník je okrem odbornej verejnosti určený aj rodičom predškôľakov.

Miriám Štefková
TV TA3, 17:30, 29.11.2008

Futbal a náboženstvo

Je mnoho krajín, kde je futbal náboženstvom.

V mojej rodnej dedine Suchej nad Parnou som začal vnímať spojenie futbalu s náboženstvom vtedy, keď sme na tréningoch prekopávali loptu do farárovej záhrady a ničili mu tam úrodu.

Vyhráždal sa nám, zakazoval trénovať, dokonca to verejne vyhlásil v kostole našim mamám na kázni. Znenávideli sme ho. Mali sme výborný dorast a hrali sme o majstra kraja proti Trnave.

Bola to dovedy najväčšia futbalová udalosť dediny.

Hrali sme už o 14. hodine a to vždy bývali v kostole litanie. Keďže sa na zápas tešila celá dedina, farár musel urobiť ústupok a litanie posunúť. Na futbal prišla celá dedina, vyhrali sme a postúpili. Farár to vyhral u všetkých na celej čiare a potom dokonca nechýbal na žiadnom futbale.

V časoch úrodnej trnavskej sedemročnice 1966

- 1973 bolo zvykom viacerých hráčov chodiť pred zápasom do kostola a poprosiť Boha o pomoc v zápase. Jediný, kto nikdy nevstúpil dnu, bol Karol Dobiaš. Čakával nás vonku, nedal sa prehovoriť, čo odôvodňoval, že nepotrebuje pomoc nikoho. Aj vtedy už existovali paparazzi, len sa im hovorilo inak, normálne

- špicli. Hrali sme v Prahe s Duklou a v deň zápasu sa objavila v novinách fotografia, kde sme boli traja hráči pred oltárom jedného pražského kostola s textom „Pomůžte im Bůh? „ A pomohol - vyhrali sme!

Nie je to tak dávno, čo som bol v trnavskom Františkánskom kostole poriadne zaskočený.

Omšu slúžil páter Hilár ako

host' z Dunajskej Lužnej. Vo svojej nedeľnej kázni začal hovoriť o živote sv. Františka a o chvíľočku prešiel nebadane položením otázky, čím je Trnava známa okrem množstva kostolov. Po chvíli ticha odpovedal, že futbalom, pozrel sa na mňa, sediaceho obďaleč. Šípil som, že sa niečo stane.

Vyznal sa z veľkej lásky k trnavskému futbalu, ktorú mu vstúpil v jeho miništrantských časoch v dedinke na východe Slovenska kňaz Jankech z Trebatíc. Kázeň zakončil slovami „A tu sedí vtedajší kapitán družstva, pán Jarábek, a preto prejavme obdiv nad tým, čo Trnava vo futbale dokázala. „ Aplauz, trvajúci veľmi dlho, bol odmenou pre trnavský futbal, ale i kňaza, ktorý na chvíľu dokázal zmeniť chrám Boží na futbalový štadión. . .

Ale aby som nehovoril len o sláve a pomoci zhora len pre trnavský futbal, zažil som v Jezuitskom kostole v Trnave modlenie sa za úspech Artmedia! Z úst farára zaznela prosba: „Bože, daj, aby Artmedia bola úspešná v zápase s Celticom“ a trnavskí veriaci odpovedali „Pane, vyslyš nás“. V tom zápase exceloval rodený Trnavčan Juro Halenár. A potom, že futbal s náboženstvom nie sú v spojení.

Prečo to všetko píšem? Aby sme si nekazili radosť z futbalu intrigami a žabo-myšími vojnamy, robme každý tak, ako zákon káže. Teda funkcionári správne riadiť, tréneri odvážne trénovať, hráči robiť aj individuálne navyše a divák fandit' ako v krajinách, kde je futbal náboženstvom.

Stano Jarábek
Šport, 29.11.2008

V Ružomberku žije 22 bezdomovcov

Na základe nočného monitoringu z 27. novembra žije v Ružomberku 22 bezdomovcov. Na akcii zameranej na sčítanie ľudí bez strechy nad hlavou sa podieľali Mestská polícia Ružomberok v Spolupráci so študentmi Katedry sociálnej práce Katolíckej univerzity a oddelením sociálnych vecí a kultúry Ružomerskej radnice. Cieľom bolo poskytnúť bezdomovcom informácie o možnostiach vybavenia si dokladov či sociálnych dávok.

Rádio Zet, 18:00, 28.11.2008

Zámok v Rusovciach mníchom berú

Novogotický kaštieľ ústavný súd odmietol vydať cirkvi. Po oprave má hostiť štátne návštevy

Ústavný súd otvoril Ivanovi Gašparovičovi cestu ku kaštieľu v Rusovciach. Rozhodol, že nepatrí Rádu svätého Benedikta.

Historický kaštieľ v Rusovciach nezmení majiteľa. Nárokom Rádu svätého Benedikta so sídlom v Komárne Ústavný súd nevyhovel. Kaštieľ tak zostáva vo vlastníctve Správy zariadení Úradu vlády. Spor trvá vyše štrnásť rokov.

Cirkev trvala na tom, že majetok zdedila. Súdy nakoniec rozhodli, že zámok nedostane. Verdikt Ústavného súdu to odôvodňuje tým, že pôvodná výzva cirkvi na vydanie nehnuteľnosti ešte z 90. rokov nebola úplná. V žiadosti mal napríklad chýbať presný opis parcely, na ktorej zámok stojí.

Nepriznané dedičstvo

Rád namietal porušenie svojho základného práva vlastníť majetok, základného práva na ochranu a rovnaký zákonný obsah vlastníckeho práva a základného práva zaručujúceho dedenie. Ústavný súd sťažnosť odmietol.

Benediktínom kaštieľ odkázal kniežiaci rod Lónyayovcov v roku 1945. Keď po úprave hraníc v roku 1947 Rusovce pripojili k Československu, majetok zoštátnili. Predtým patril Maďarsku.

Rád sv. Benedikta sa chce teraz obrátiť na európske súdy. „Obrátime sa na medzinárodný súd, aby rozhodol o vlastníctve tohto kaštieľa už aj na základe závetu, kde sa v závere spomína ako konečný dedič Ústav svätého Anzelma v Ríme,“ povedal ešte v auguste pre TASR hospodár rádu Juraj Szalay.

Prezidentov byt a kráľovná

O zámok sa už dlhšie zaujíma prezident Ivan Gašparovič. Zámok treba podľa neho zrekonštruovať a využiť ho na významné zahraničné návštevy.

„Prezident víta rozhodnutie súdu, je to dobrá správa pre Slovensko a reprezentáciu štátu. Slovensko dlhodobo potrebuje dostatočne priestrané štátne reprezentačné zariadenie a kaštieľ v Rusovciach by

túto úlohu mohol splňať,“ povedal včera jeho hovorca Marek Trubač.

Problém s priestormi sa podľa neho ukázal napríklad pri nedávnej návšteve Alžbety II. na Slovensku. Britská kráľovná nakoniec spala vo vládnom hoteli Bôrik, zrekonštruovanej budove zo 70. rokov minulého storočia.

Dvojposchodová dvojkriдловá budova s nádvorím a obrovskou záhradou by mala podľa prezidenta slúžiť aj na štátnu reprezentáciu a jeho časť aj ako byt pre hlavu štátu. Sídlu prezidenta má však zostať v bratislavskom Grassalkovichevom paláci.

Na potrebe rekonštrukcie sa už dávnejšie prezident zhodol aj s premiérom a predsedom parlamentu. Kaštieľ doteraz podľa hovorkyne premiéra Silvie Glendovej chátral práve pre nedoriešené majetkoprávne spory.

Prispejú z vily na Slavíne

Ak prejde prezidentov zámer vybudovať z kaštieľa sídlu pre návštevy, rekonštrukciu čiastočne podľa Trubača zaplatí aj kancelária prezidenta. Použiť chce na to prostriedky z predaja vily na Slavíne.

„V prípade, že by vláda išla do rekonštrukcie, kancelária ponúkne predaj rezidencie a získaných sto až stopäťdesiat miliónov by mohlo ísť na rekonštrukciu Rusoviec,“ povedal Trubač.

Kancelária prezidenta vilu získala asi za 36 miliónov a jej cena rokmi stúpala. Prezident vilu nevyužíva, stále býva vo svojom dome v Limbachu.

Súdy rozhodovali roky

10. decembra 1994 - Arcibiskupský úrad v Trnave podal výzvu na vydanie kaštieľa na základe zmierenia majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam.

3. mája 2005 - okresný súd zamietol nárok cirkvi na kaštieľ.

15. júna 2006 - krajský súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu.

2. októbra 2006 - rád benediktínov podal sťažnosť na Ústavný súd. Ten ju zamietol.

Ján Glovičko
SME, 29.11.2008

Zaútočili na kňaza

Hana Gallová, moderátorka: „Upozorňujeme, že nasledujúca reportáž nie je vhodná pre maloletých divákov. Polícia už pozná totožnosť mužov, ktorí začiatkom novembra prepadli na fare v Rybanoch pri Bánovciach nad Bebravou miestneho farára. Ten skončil po ich návšteve s ťažkými zraneniami v nemocnici. Bližšie informácie má Pavol Čertík.“

Telefonuje Pavol Čertík, redaktor TV JOJ: „Zlodeji zaklopali na fare hneď ako sa kňaz vrátil z omše. Poprosili ho, či by sa mohli u neho umyť. Keď ich 63-ročný muž zaviedol do kúpeľne, ovalili ho železnou tyčou, dobili a ušli. Z pracovne pritom ukradli 20 000 Sk. Kňaz ale počas útoku jedného z páchatel'ov spoznal. Ide o 19-ročného Martina z Rybian. Toho spolu s jeho komplicom 29-ročným Jozefom z Bánoviec nad Bebravou už vyšetrovateľ obvinil zo zločinu lúpeže. Obaja sú ale na úteku. Hrozí im 7 až 12 rokov za mrežami.“

TV JOJ, 17:00, 28.11.2008

Slovinsko- zvláštny úkaz na kostole

Slovinské mestečko Biljana žilo donedávna pokojným, až takmer ospalým životom. V posledných dňoch sa ale všetko zmenilo. Na miestnom kostole sa totiž každú noc objavuje silueta Panny Márie.

Kostol svätého Michala vyzerá cez deň ako ktorýkoľvek iný kostol kdekoľvek inde na svete. Po zotmení sa ale dejú zvláštne veci. Rozsvietenia sa reflektory, ktoré osvetľujú kostolnú vežu a práve v nej sa zjavuje ženská silueta pripomínajúca pannu Máriu. Podľa niektorých názorov ide o súhrn okolností, teda svetiel, tieňov a oblúkov vo veži. Reflektory ale fungujú už dlhšie a ženská postava sa tam prvýkrát objavila iba pred dvoma týždňami. Nezvyčajný úkaz priťahuje čoraz viac zvedavcov. Prichádzajú nielen miestni Slovanci, ale aj ľudia z neďalekého Talianska. Zatiaľ si nikto nahlas netrúfa tento jav vysvetliť. Všetci radšej čakajú čo bude ďalej.

Eubica Pilzová
TV Markíza, 19:20, 1.12.2008

Organ pre dom je hotový. Kedy zaznie? Nikto netuší

Delenie cirkevného majetku medzi Bratislavou a Trnavou pripomína spory manželov po rozvode. Februárové rozdvojenie Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy na samostatné celky rozpútalo zrejme aj spor o nový organ pre Dóm svätého Martina.

Nástroj s hmotnosťou deväť ton za cenu zhruba milión eur (vyše 30 mil. korún) sa mal v korunovačnej konkatedrále rozozvučať v októbri. Hoci ho však majster organista Gerald Woehl z nemeckého Marburgu dokončil už zhruba pred rokom, v dóme stále znie iba malý elektronický nástroj 7 jeden z najlacnejších svojho druhu.

„Chladné dni, rokovania s pamiatkarmi a niektoré nepredvídané okolnosti stavbu organa zdržali,“ povedal včera Woehl. Potvrdil, že organ je hotový, pre jeho „krásu a ženskosť“ by ho rád pomenoval Elizabeth. Časť nástroja dnes leží v škatuliach priamo v dóme. Druhá je v priestoroch trnavskej arcidiecézy a tretia v dielni autora.

Podľa zistení Pravdy má meškanie korene aj v tom, že organ objednal ešte bratislavsko-trnavský arcibiskup Ján Sokol. Financovali ho zo zdrojov rímskokatolíckej cirkvi a sponzorských darov cez nadáciu Laudate Dominum.

Termín prvého predstavenia nástroja sa mal viazať práve na Sokolove 75. narodeniny, ktoré boli začiatkom októbra. Po rozdelení diecéz však Sokol zostal trnavským arcibiskupom. Na post bratislavského nastúpil Stanislav Zvolenský. Ten sa ako nový metropolita v cirkevnej hierarchii ocitol nad Sokolom. A práve pre tieto zmeny mala stavba organa uviaznuť.

„V januári som v dóme skončil, k týmto záležitostiam sa už nebudem vyjadrovať,“ zdôraznil bývalý koordinátor projektu Stanislav Šurin. Bratislavská arcidiecéza tiež nechce hovoriť. „Zdôvodnenie súčasného stavu odporúčame žiadať na Arcibiskupskom úrade v Trnave,“ odkázal hovorca Jozef Hal'ko. Trnavský úrad včera reakciu sľúbil, neskôr sa však už na kontaktnom telefónnom čísle nikto nehlásil.

Zo svätomartinskej katedrály už vlni v októbri odviezli do Trnavy starý chrámový organ majstra Vincenta Možného z roku 1880. Po zreštaurovaní ho mali premiestniť do kostola v žilinských Vlčinciach. Najnovšie ho tam však nechcú. Prečo? Žilinský diecézny hovorca Peter Holbička sa takisto podujal zistiť fakty. Potom už mobil nedvíhal.

Soňa Pacherová

PRAVDA, 2.12.2008

Stámiliónový obraz u nás

Unikát na Slovensku. Mal'ba benátskeho majstra za tri milióny eur.

Bratislava - Jeden z najznámejších obrazov posledného veľkého majstra benátskeho maliarstva 16. storočia Tintoretta s názvom Kristus a cudzoložnica môžu oddnes obdivovať návštevníci Galérie mesta Bratislavy. Dielo z roku 1546 v hodnote troch miliónov eur (takmer 90,4 milióna slovenských korún) im totiž zapožičala galéria v Ríme.

Požičaný prvýkrát

Vzácný obraz majstra, ktorý sa narodil pred 490 rokmi, bude vystavený do 10. januára. Tintorettovu mal'bu inštalovali v Mirbachovom paláci za špeciálnych bezpečnostných, ako aj klimatických podmienok, pre ktoré si ho naraz môže pozrieť najviac päť návštevníkov. Doteraz obraz visel v rímskom paláci Barberini, zapožičali

ho vôbec po prvý raz.

„Obraz zachytáva scénu z Jánovho evanjelia, kde farizeji priviedli Kristovi cudzoložnicu. Kristus vtedy vyslovil slávnú vetu: Kto je bez hriechu, nech prvý hodí kameňom,“ uviedla kurátorka Angela Negrová.

Nedocenený

Mal'bu kedysi vlastnila bohatá talianska rodina Chigi, keď sa však v roku 1870 Taliansko zjednotilo a vytvorilo republiku, tá ho od zberateľov odkúpila. Podľa Negrovej je

Tintoretto popri svojich súčasných neprávom nedocenený. Umelec sa narodil v roku 1518. Učil sa u renesančných majstrov ako Tizian a Michelangelo, ako 21-ročný mal vlastnú dielňu, jeho mal'by zdobia aj Dóžov palác v Benátkach. Jeho nepokojná povaha sa odráža na obrazoch. (čtk)

HN, 3.12.2008

Virtuálny kláštor

V Nemecku zriadili na internetovej stránke kirche.funcity.de prvý internetový kláštor, do ktorého sa virtuálne nast'ahovalo 11 rehoľníkov z celého Nemecka. Cesta doň vedie cez internetový Kostol sv. Bonifáca, ktorý biskupstvo Hildesheim prevádzkuje už viac ako 10 rokov. Návštevníci nájdu v internetovom kláštore každý deň nové modlitby a biblické texty. Kto má nejakú prosbu, môže virtuálne zapáliť aj sviečku. (tasr)

Plus jeden deň, 3.12.2008

Nigéria čelí náboženským nepokojom

Nigéria čelí náboženským nepokojom. Ozbrojené zrážky medzi moslimami a kresťanmi vyvolali sporné voľby do vedenia miestnej vlády. Za uplynulé dva dni pri nich zomrelo viac ako 300 ľudí. Davy útočníkov podpaľovali domy, kostoly a mešity. V najnepokojnejších častiach mesta Jos platí celodenný zákaz vychádzania.

Rádio Slovensko, 20:00, 29.11.2008

Žiaci vykradli cirkevnú školu

V Ružomberku sa stala kuriózna krádež. Dvaja mladiství zloději sa vlámali do základnej cirkevnej školy a ukradli počítačovú techniku za 140 000 korún. Potom, ako ich policajti dolapili, vyšlo najavo, že jeden zo zlodějov je žiakom školy, ktorú vykradol.

TV Markíza, 19:20, 2.12.2008

Vo Veľkých Kapušanoch sa modlia za zmierenie Slovákov a Maďarov

Oddnes do nedele sa striedavo v slovenčine a maďarčine budú za zmierenie oboch národov modliť rímskokatolícki a gréckokatolícki veriaci vo Veľkých Kapušanoch. Modlitby sa začnú každý deň o 17:00 hod. v nedávno vysvätenom gréckokatolíckom kostole. STV2, 19:10, 1.12.2008

Lož dňa

Nemecký podnikateľ Frank Oynhausen uviedol na predvianočný trh čokoládovú figúrku Ježiša so zdôvodnením, že chcel znovu „zaviesť do tohto komercializovaného sveta aspoň niektoré tradičné náboženské hodnoty“. Figúrka sa skvele predáva a rímskokatolícka cirkev podnikateľa odsúdila slovami: „Je príšerné, keď je Ježiš zabalený v pozlátko a predáva sa vedľa čokoládových zajačikov, jedlých tučniakov a lízaniak.“

PRAVDA, 2.12.2008

Čo pozeráme

V jednej chvíli už bolo jasné, že film Ivetka a hora sa bude pomaly končiť. A možno bolo v kinosále viac takých ľudí, čo si napriek tomu želali, aby sa neskončil.

Tridsaťročná Iveta Korčáková z Litmanovej už v živote rozmýšľala dosť. Napriek tomu rozpráva pomaly a ešte stále skúša, či nenájde nejaké presnejšie slovo, ktorým by vystihla, čo zažila a čo pri tom cítila. Čo to všetko malo znamenať.

Keď mala dvanásť rokov, zostala spolu s deckami v lesnej chatke. Zvonku prichádzali divné hlasy a oni sa báli. Nieкого napadlo, že by sa mohli pomodliť. Ivetke a Katke sa vzápätí zjavila Panna Mária a zjavovala sa im ďalších päť rokov.

Aké to asi mohlo byť pre to mladé dievča, vlastne ešte dieťa? Ivetka sa kedysi na just rozhodla nechodiť do kostola, pretože sa jej nepáčilo, ako povrchne prežívajú kresťanstvo jej rodičia. A zrazu musela stáť pred davom, ktorý očakáva, že pretlmočí ďalšie posolstvo Panny Márie a pri tom komentuje, ako sa oblieka a správa. Veď ona ani niekoľko rokov potom nevedela, čo má so svojím životom urobiť. S tým darom, alebo s tou ťarchou.

Skvelé je, že vo filme Víta Janečka jej rozprávanie neprerušujú žiadne debaty, či sú zjavenia možné, alebo nie. Je skvelé, keď aj dokumentarista zabudne na racionalizáciu a na rozum a prijme to, že sú miesta, kde sa rozum končí, a teda môže začínať viera.

Kristína Kúdelová
SME, 4.12.2008

Tichá noc oslavuje narodeniny

Pieseň Tichá noc, svätá noc slávi 190. narodeniny.

Najznámejšiu vianočnú koledu uviedli po prvý raz na Vianoce v roku 1818 v Kostole sv. Mikuláša v rakúskom Oberndorfe.

Pieseň preložili medzičasom do 300 jazykov a spieva sa takmer

všade na svete. Jej text zložil kaplán Josef Mohr. Priniesol ho svojmu učiteľovi Franzovi Xaverovi Gruberovi ako vianočný dar. Ten, hlboko dojatý jej posolstvom pokoja a lásky, skomponoval nesmrteľnú melódiu.

(tasr)

Plus jeden deň, 2.12.2008

V Ružomberku predstavili publikáciu Predškolská pedagogika

Prvým uceleným lexikografickým dielom v oblasti výchovy a vzdelávania detí predškolského veku na Slovensku je od piatka 28. novembra terminologický a výkladový slovník Predškolská pedagogika. Publikáciu, ktorá súhrne na viac ako 900 stranách formátu A4 predstavuje vyše 2 tisíc pojmov z odboru, predstavili na Pedagogickej fakulte Katolíckej

univerzity v Ružomberku v rámci podujatí Týždňa vedy a techniky na Slovensku 2008. Zostavovateľke a autorke slovníka, docentke Valentíne Trubíniovej pri jeho zostavovaní pomohlo aj 215 autorov hesiel vysokoškolských učiteľov, odborníkov z praxe, významných výskumníkov a podobne.

Rádio Frontinus, 11:00, 1.12.2008

K pripravovanému svätorečeniu Stalina

Moderná doba ponúka mnohé netradičné pohľady na históriu i jej osobnosti. Nepochybne najzaujímavejšou správou z kresťanského sveta je žiadosť petrohradských komunistov o svätorečenie Stalina, ktorú priniesli denníky minulý týždeň. Aj keď správa vyzerá, akoby ju pripravovala známa skupina britských humoristov, ojej „pravosti“ svedčia slová hlboko presvedčeného kňaza, ktorému je liberalizmus pravdepodobne rovnako cudzí a nepríjemný ako niektorým našim kresťanom: „Odmietam počúvať tých pudlov demokracie, ktorí brešú na mŕtveho leva. Ja počúvam svoje srdce,“ vyznal sa otec Jevstafij Žakov pre denník Novyje Izvestija. Také slová si obyčajný smrteľník nevymyslí. Ba ani cirkevná vrchnosť proti Stalinovej ikone, vystavenej v chráme svätej Olgy, údajne nič nenamieta.

Pripravované vysvätenie Stalina však môže spôsobiť určité znepokojenie nielen v pokrokovej verejnosti, ale aj medzi inými svätcami či veriacimi, napriek ich nepochybniteľne svätej trepezlivosti. Lebo ak je svätý Stalin, ako sú na tom tí ostatní? Najhoršie je, že podľa všetkého by svätorečenie mohlo

priniesť na onom svete aj niektoré protokolárne problémy.

Stalin sa pravdepodobne ocitne pomerne sám uprostred výrazných individualít inej, väčšinou nie ateistickej orientácie. Zákonite bude zhrozený z toho, že dodnes jestvujú osobnosti, ktoré adorujú nielen jeho, ale aj nieкого iného. Bezprostredným dôsledkom, pravdaže, ak nezasiahne vyššia moc, budú čistky, ktoré by v tomto prostredí mohli narušiť prirodzenú hierarchiu vzťahov. Veď práve na základe pozemských historických skúseností možno predpokladať, že Stalinove zoznamy svätcov budú postupne oveľa stručnejšie, ako tie pôvodné. Podobne ako v pozemskom živote tento proces nevyhnutne naruší reputáciu mnohých anjelov, zneužívaných v jeho prospech, no i tí, napriek lojálnosti, budú postupne nahradení inými poslušnými postavičkami z celkom nového svätého stalinskoleninského politbyra.

Rozdiel medzi nebom a peklom sa tak postupne prekoná a v nebi bude akosi čudne. Teda podobne ako u nás. Na zemi.

Oliver Bakoš, filozof
PRAVDA, 4.12.2008

Rezervy v motivácii

V roku 1990 vstúpil do platnosti po-revolučný zákon o vysokých školách (č. 172/1990 Zb.), ktorý definoval, že štátne vysoké školy sú financované zo štátneho rozpočtu a spravujú majetok štátu. Neštátnym vysokým školám bolo možné poskytnúť príspevok zo štátneho rozpočtu. Zákon o vysokých školách č. 131/2002 Z.z. pozná okrem štátnych vysokých škôl aj verejné a súkromné.

Viac zdrojov

Verejné vysoké školy na Slovensku svoje hlavné poslanie - vzdelávanie a výskum, ale aj svoju prevádzku a rozvoj financujú predovšetkým z dotácie ministerstva školstva, z grantov vedeckých agentúr, v súčasnosti aj z európskych fondov. Veľmi by sa žiadali aj dotácie z vyšších územných celkov a miest či zdroje na konkrétne vedecké projekty zo zahraničia. Často sú vysoké školy kritizované za nedostatočnú spoluprácu s podnikateľským sektorom.

Hlavný zdroj príjmov verejných vysokých škôl je dotácia ministerstva školstva, ktoré sa v posledných rokoch usiluje rozdeľovať verejné zdroje pomerne transparentne. Každoročne vypracúva metodiku rozpisu dotácií, ktorej pravidlá prediskutováva so Slovenskou rektorskou konferenciou či s Radou vysokých škôl. Tieto pravidlá sa každoročne menia, reagujú na očakávania predovšetkým tých vplyvnejších vysokých škôl.

Ešte na prelome tisícročí sa štátna dotácia rozdeľovala vysokým školám historicky, teda zachovávala sa úroveň dotácie minimálne na výške predchádzajúceho roka. Táto metóda, aj z dôvodu vzniku nových vysokých škôl, nebola udržateľná. Zrejme z tohto dôvodu, ale aj pre prioritu vlády zvýšiť počet vysokoškolákov sa štátna dotácia pridievala podľa počtu študentov. V posledných rokoch je prioritou podpora vedeckej činnosti, preto sa dotácia rozdeľuje aj na základe scientometrických ukazovateľov vedeckých výkonov. Ak by sme chceli porovnať historickú metódu delenia dotácie so súčasnými pravidlami, tie dnešné sú spravodlivejšie, vystihujú reálne výkony. Rovnako by vysokým školám prospela stabilita v pravidlách del'by štátnej dotácie.

Ako nespravodlivosť sa javí nerovnosť východiskových pozícií starých a nových univerzít. Nerovnosť v materiálnej báze, ale aj pri hodnotení kvality ich výkonov. Bola by potrebná hlbšia analýza na zranenie hodnoty majetku, ktorý dostali od štátu verejné vysoké školy pri ich transformácii zo štátnych vysokých škôl. Naša univerzita vznikla v roku 2000 a len vyvinutím veľkého úsilia sa darí vyriešiť stabilitu jej materiálnej bázy. Rovnaký meter sa používa iba pri meraní výkonov vysokých škôl: rovnaké výkony sa očakávajú od vysokej školy s osemdesiatročnou tradíciou ako od univerzity s osemročným pôsobením.

Dôsledky

Terajšie pravidlá rozdelenia dotácie MŠ SR pôsobia na vysokoškolských učiteľov i manažmenty motivujúco. Nemusí to však platiť všeobecne, obzvlášť vtedy, ak sa dotácia vnútri univerzity rozdeľuje podľa iných pravidiel. Na našej univerzite sme prijali zásadu, že sa metodológia ministerstva aplikuje pri rozdelení dotácie na fakulty, na niektorých fakultách sa aplikuje aj pri jej rozdelení na katedry. Má to celkom praktický dosah: katedry, ktoré sú vedecky a pedagogicky činné, majú dostatok finančných zdrojov aj na vyplácanie osobných príplatkov, tie menej akčné môžu svojim učiteľom vyplácať iba tarifné platy.

Pri dôslednej aplikácii princípu subsidiarity sa ako problém ukazuje efektívnosť v činnosti a v riadení. Čaká nás preto vážna debata o spoločnom vykonávaní tých činností, ktoré fakulty zaťažujú pri naplňaní ich hlavného poslania, čím je vedecká činnosť a vzdelávanie. Diskutujeme o centrálnych službách v oblasti administrácie sociálnych štipendií, mzdového účtovníctva, informačných a komunikačných technológií či knižničných služieb. Zhodujeme sa v názore, že dekanáty fakúlt by mali skôr manažovať vedu a vzdelávanie než správu budov a podporné procesy.

Ďalšími možnosťami v efektívite hospodárenia na univerzite je zlúčenie duplicitných pracovísk, odstránenie poskytovania rovnakých študijných programov na viacerých fakultách a miestach, zväziť nevy-

hnutnosť detašovaných pracovísk, reštrukturalizovať lokalizáciu študijných programov na fakultách podľa oblastí výskumu či vytvorenie kampusu univerzity. Predovšetkým na humanitných a spoločenskovedných univerzitách je takmer neznámou pôdou podnikateľská činnosť či vo väčšej miere spolupráca s podnikateľským sektorom.

Po skončení komplexnej akreditácie vysokých škôl sa očakáva ich rozdelenie do troch typov: univerzity, vysoké školy a odborné vysoké školy. Všeobecne sa očakáva ich rozdielne financovanie, čo by mohlo byť akceptované, ak sa navrhne vyššia finančných prostriedkov pre vysoké školy, ak teda nik nebude mať menej zdrojov a tí najlepší dostanú viac.

Peter Olekšák

kvestor Katolíckej univerzity v Ružomberku
Trend, 4.12.2008

2. ročník konferencie Ľudia bez domova

Občianske združenie Proti prúdu, ktoré vydáva pouličný časopis *Nota bene* distribuovaný prevažne bezdomovcami pripravilo v Bratislave druhý ročník dvojdnovej konferencie pod názvom *Ľudia bez domova*. Na stretnutí vyše 120 delegátov z viac ako 50 rôznych organizácií, ktoré pracujú s bezdomovcami z celého Slovenska, rezonovala téma schváleného zákona o sociálnych službách. Účastníci sa zhodli v názore, že nový zákon sťažuje prístup k sociálnym službám najviac zraniteľným ľuďom, preto by privítali jeho novelizáciu. Pokračuje Pavol Vilček, riaditeľ Spišskej katolíckej charity.

Pavol Vilček, riaditeľ Spišskej katolíckej charity: „Tento zákon diskriminuje občana ako takého pri výbere sociálnych služieb a diskriminuje všetkých neverejných poskytovateľov sociálnych služieb. To sú dve základné veci.“

Rádio FM, 15:00, 4.12.2008

Žilina ši objednala troch Mikulášov

Aby na kočoch ťahaných koňmi dorazili do každého kúta mesta, kde budú v piatok čakať nedečkávané deti, prídu do Žiliny hneď traja bradatí páni v červených plášťoch, rukaviciach a vysokých červených čapiciach. „Keď som voľakedy začínal, tak som deťom rozprával príbeh o svätom Mikulášovi, biskupovi z Ázie,“ hovorí jeden z tria žilinských Mikulášov, Rudo Vitos. Ale dnes už nerieši, či je svätý Mikuláš, Santa Claus alebo dedo Mráz z Čukotky. „Teraz rozprávajú deti, chvália sa, čo nové sa za ten rok naučili, pyšné mi spievajú či recitujú nové básničky, tešia sa, že som opäť prišiel. Aj ja chcem, aby rozprávali ony mne. Veď nie ja som dôležitý, ale tie deti a ich radosť,“ hovorí.

Mikulášom je už dlhé roky, tvrdí, že od nepamäti. „Už dávnejšie v minulosti mesto posielalo Mikuláša za sociálne slabšími rodinami. Aj také bolo: Dievčatko malo ruku

v sadre, spýtal som sa, kde spadla, ale dozvedel som sa, že nespadla, že to jej otecko ruku zlomil,“ spomína Rudo Vitos smutne. Smutný príbeh však o chvíľu vyváži veselým: V Turzovke museli čakať mentálne postihnuté deti v rade, lebo každému chcelo povedať, ako veľmi ho ľúbi, každé ho chcelo vybozkávať.

V piatok žilinský Mikuláš alias Rudo Vitos poženie koníky do Vrania, Považského Chlmca, Bánovej, na sídlisko Hliny a skončí na Háji-ku. Tam je to podľa neho najťažšie. Ľudí chytá davová psychóza, tlačia sa. „Pred tromi rokmi tam bola banda chalanov, zneužili tlačenicu aj to, že rodičia držali deti na pleciciach, a okradli ich. Zmizli mobily, peňaženky...“ rozpráva.

Zvyšok Žiliny obehajú dvaja jeho kolegovia Mikulášovia. Aby sa všetko stihlo, ako sa patrí.

PRAVDA, 4.12.2008

Renáta Jaloviarová

Socha svätej Anny bola nájdená na oráčine

Kamenná socha svätej Anny z minulých storočí bola ozdobou prievádzského chotára. Nevedno, či prekážala vandalom alebo totalitnej moci, no pred desiatkami rokov sa stratila. Ľudia po nej však pátrali nielen v archívoch ale aj v teréne a boli úspešní. Viac zisťoval Marián Ondáš.

V nemom úžase zostal mladý vyznávač histórie Erik Kližan pri pátraní na oráčine.

Erik Kližan, nálezca sochy sv. Anny: „Traktoristi dlhé obdobie práve túto plochu oborávali a jedno šťastie bolo, že sa tam nachádza práve studňa a našiel som ju tam vlastne na zemi v totálnom stave.“

Tejto sochy sa ujala pamiatkárka Barbora Matláková. Ako by sme ju mohli charakterizovať z toho umeleckého hľadiska?

Barbora Matláková, pamiatkárka: „Námet svätá Anna vyučuje Pannu Máriu ako sochárske spracovanie pre exteriér je na Hornej Nitre úplne výnimočné, je to vlastne ojedinelo zachovaná, hoci

v dezolátnom stave, ale predsa len existujúca socha tohto ikonografického typu.“

Sochu svätej Anny chcú vrátiť do života študenti a pedagógovia Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave.

Barbora Matláková, pamiatkárka: „Je tam tá danosť študentov, aby študovali rôzne materiály, zisťovali okolnosti, aby si trošku cibrili tú tvorivosť, modeláciu, pretože množstvo doplnkov, ktoré treba dorobiť na tej soche, to je predpokladom k tomu, aby sa naozaj naučili takto sa pre prax pripraviť, aby vytvorili sochu, ktorá bude historicky zodpovedať tomu pôvodnému zámeru autora.“

Ako tento krok vníma nálezca sochy Erik Kližan.

Erik Kližan, nálezca sochy sv. Anny: „Keď je možnosť zachrániť ešte túto historickú pamiatku, ktorá žila s našimi predkami, tak držím im len palce, aby sa im dielo podarilo.“ **Regina BB, 18:00, 4.12.2008**

Už je tu advent

Čím žijem

Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup a metropolita

Žijem decembrovými adventnými myšlienkami, prípravami na krásny sviatočný čas. Obdobie adventu znamená pre mňa a aj pre väčšinu ľudí prípravu na to najkrajšie obdobie roka, ale hlavne prípravu na veľký príchod, príchod Ježiša Krista.

Verím, že po Vianociach ako prvom bude aj „druhý príchod“, veď by sme nemali zabúdať, že celý život je jeden veľký advent, na konci ktorého sa budeme zodpovedať tomu istému Ježišovi Kristovi, ktorý sa má opäť narodiť. Preto, hoci je ruch každodenného života okolo mňa stále veľký, snažím sa aj uprostred neho sústrediť na to najdôležitejšie, na Pána, ktorého očakávame.

Takáto príprava sa uskutočňuje všade na Slovensku, ale aj vo svede a, samozrejme, aj vo farnostiach našej arcidiecézy v Bratislave. Nielen v podobe prípravy vianočných adventných vencov, stromčekov a rôznych iných drobností, ktoré nás majú potešiť, ale hlavne tou duchovnou prípravou.

Účasťou na bohoslužbách, prehodnocovaním vlastného života, odpúšťaním tým druhým i radosným prijímaním Božieho odpustenia, ktoré je určené pre každého z nás.

Samotné sviatky Narodenia Pána prežijem podľa našich slovenských kresťanských tradícií ako chvíle pokojného láskyplného spoločenstva. Najprv tradičná pôstna večera v kruhu rodiny pokrvnjej i rodiny mojich najbližších spolupracovníkov, potom bude nasledovať polnočná bohoslužba v Katedrále svätého Martina. Práve polnočná omša je u mňa akýmsi vyvrcholením adventnej a duchovnej prípravy.

V tomto duchu chcem teda zaželať aj čitateľom Hospodárskych novín pokojné zažitie pravej vzájomnej lásky, ktorá pochádza od Boha a prejavila sa v narodení nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Krásne a pokojné Vianoce!

Peter Vavro

**šéfreditor prílohy Víkend
HN, 5.12.2008**

Presne pred rokom

A teraz sa vrátíme o rok späť. Na najstaršom cirkevnom gymnáziu na Slovensku vtedy bojovali s rebéliou. Po 12 rokoch v Trebišove odvolali bez udania dôvodu riaditeľa. Ten to odmietol prijať a podporili ho aj žiaci.

Peter Sabo, redaktor TV JOJ: „Na cirkevnom gymnáziu v Trebišove už dlhšie nebolo všetko s kostolným poriadkom. Študenti opustili triedy a začali štrajkovať. K odvolaniu riaditeľa došlo minulé piatok bez udania dôvodu.“

Tomáš Hudák, zástupca študentov: „Fakt nechceme nikoho odsudzovať, lenže takým spôsobom sa nemohli zachovať.“

Sestra Helena Šimková, štátúť. Zástupca zriaďovateľa školy: „Zriaďovateľ menuje a odvoláva riaditeľa školy, nemusia byť udané dôvody.“

Peter Sabo, redaktor TV JOJ: „My sme boli pritom, keď sa sestry baziljánky ako zriaďovateľky školy snažili s riaditeľom za zatvorenými dverami dohodnúť na ďalšom postupe. Ten však post rádového učiteľa neprijal.“

PhDr. Ján Bodnár, odvolaný riaditeľ: „Ostanem tu na akej funkcii?... aprobácie, neprichádza v úvahu. To je moja ... neprichádza v úvahu.“

Peter Sabo, redaktor TV JOJ: „Odvolaný riaditeľ plánuje vo svojej funkcii zotrvať. Jednoznačne chce počuť dôvody svojho odvolania a v tejto veci sa obrátil aj na súd.“

Vladyka Milan Chatur, gréckokatolícky apoštolský exarchát: „Tieto dôvody cirkev nikdy nejakým spôsobom neľahá pred verejnosť a ani netreba ťahať pred verejnosť, stačí ten jeden dôvod. Má už dôchodkový vek.“

JUDr. Valéria Vassová, právna zástupkyňa riaditeľa: „Bol podaný návrh na súd pre vyhlásenie neplatnosti odvolania pána riaditeľa.“

Peter Sabo, redaktor TV JOJ: „Obidve strany teda vykopalí vojnovú sekeru. Otázne ale ostáva ktorý súd a hlavne kedy tento spor vyrieši.“

Peter Sabo
TV JOJ, 17:00, 4.12.2008

Kristus a cudzoložnica z Borghese

Na Tintorettovo geniálny talent žiarlil aj Tizian, vyhodil ho zo svojho ateliéru

Galéria mesta Bratislavy vystavuje Tintorettovo dielo zo zbierok galérie Borghese (Palazzo Barberini) v Ríme.

Tintorettovo dielo Kristus a cudzoložnica identifikoval Adolfo Venturi. Obraz sa od roku 1666 nachádzal v zbierke princa Maria Chigi.

Dielo je určite maľbou, ktorú Ridolfi opisuje v roku 1642 v biografii o Tintorettovi. Ridolfi hovorí: „Je to obraz plný maliarskej vážnosti a učnosti. Náš Pán ukazuje rukou na listy, ležiace na podlahe, vidíme pisárov a farizejov, ktorí sa ukrývajú medzi stĺporadím. Samotné stĺporadie je znázornené zriedkavou a jedinečnou perspektívou...“

Maliarska dokonalosť, ktorou sa Ridolfi nadchýna, je daná jednak perspektívou maľby, ale najmä zobrazením podlahy, ktorá celú scénu uvádza do akéhosi odstredivého pohybu.

Koncept takéhoto členenia neskôr potvrdili aj röntgenové snímky. V roku 1902 bolo dielo venované talianskemu štátu.

Jacopo Robusti Tintoretto (september 1518 Benátky - máj 1594 Benátky) bol výnimočným predstaviteľom tzv. benátskej školy a manierizmu, a zrejme jeden z najväčších umelcov renesancie vôbec.

Geniálny talent kresliara a maliara nikdy u žiadneho majstra systematicky nerozvíjal. Legenda hovorí, že desať dní strávených v ateliéri svetoznámeho Tiziana skončilo jeho „vyhode-

ním“, keďže aj samotný Tizian na talent mladého Jacopa očividne žiarlil.

Napriek tomu mal však Tintoretto na stene svojej benátskej dielne vlastnou rukou stvárnený nápis: „Kresba od Michelangela, farby od Tiziana.“

Doslova celý svoj život prežil v tvorivom ovzduší „mesta na lagúne“. Tintoretto sa tematicky nevenoval mytologickým ani alegorickým námetom. Pozornosť sústredil na tradičné biblické a legendárne príbehy zo života Ježiša Krista a Panny Márie.

Nenapodobiteľnú a originálnu prácu s farbou dokázal skĺbiť s obdivovanou kompozičnou virtuozitou. Z rozmerných plátien na diváka dýchne taká sila fantázie až sa zdá, že všetko, čo bolo namaľované sto rokov pred Tintorettom, vyznieva len ako snaha o akési nadýchnutie sa, predohru k jeho dielu.

Horúčkovitost', s ktorou na plátnach pracoval - podľa dobových svedectiev maľoval nezvyčajne rýchlo - súčasne dokazuje, že tvoril v neustálom a masívnom duševnom napätí a jeho dielo sa rodilo z túžby zachytiť autentický výraz toho, čo ho bytostne oslovovalo. Jacopo Robusti Tintoretto (prívlastok Tintoretto získal po otcovi, farbiarovi - „il tintore“) bol posledným veľkým majstrom benátskeho maliarstva 16. storočia a jeho umelecký vplyv na súčasníkov a ďalšie generácie bol a je nesporný.

Dielo bude vystavené do 10. januára.

(bla)
SME, 5.12.2008

Teória, že interrupcia spôsobuje depresie, je politicky motivovaná

Nijaká kvalitná štúdia dodnes nepreukázala, že by interrupcie spôsobovali ženám psychické problémy či takzvaný postpotratový syndróm. Uviedli to vedci z Univerzity Johnsa Hopkinsa v americkom Baltimore, podľa ktorých sa zdá, že presadzovanie tejto teórie je politicky motivované. Vo svete podstupuje legálnu interrupciu každý rok odhadom 25 miliónov žien.

čtk
PRAVDA, 5.12.2008